

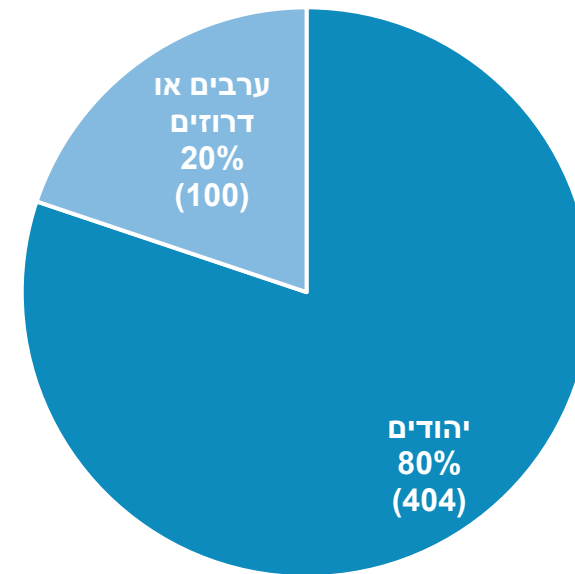
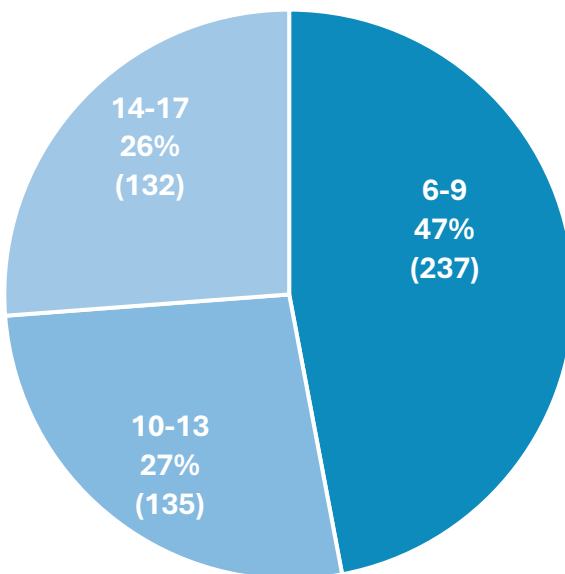
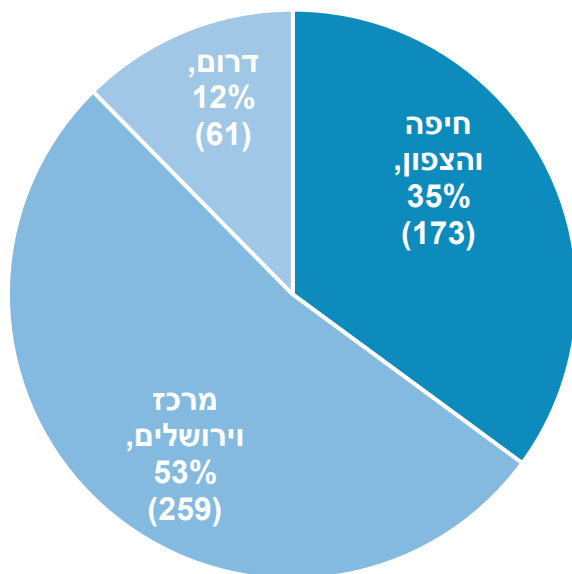
ילדים בתקופת מלחמת חרבות ברזל תוצאות סקר

נובמבר 2024

מבנה המדגם

- הסקר כלל 504 הורים לילדים בגילאי 6-17.
- ההורה התבקש להשיב לשאלות בהתייחס לילד שבתחושתו חווה את המצוקה הגדולה ביותר בעקבות המלחמה.
- תוצאות הסקר נותחו לפי פילוחים דמוגרפיים שונים.

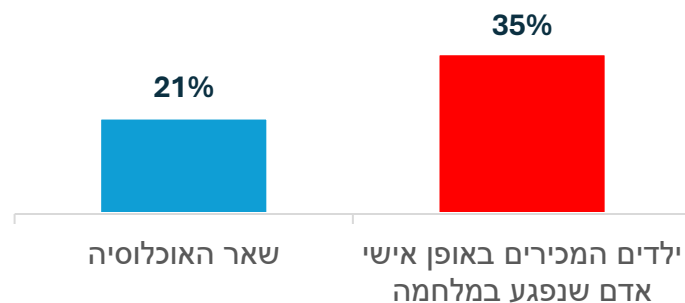
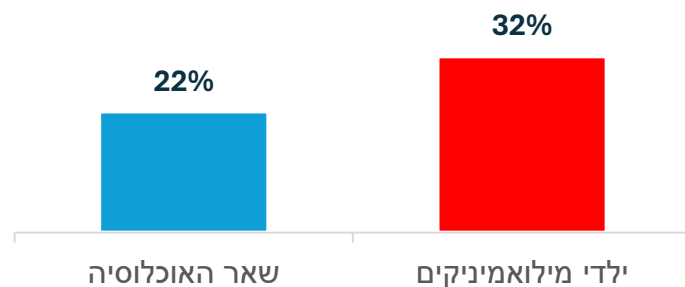
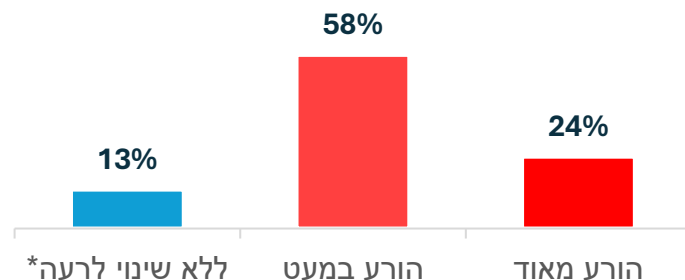
פילוחים נוספים

15% אחד ההורים של 15% מהילדים היה במילואים או צפוי להיות במילואים.

19% מהילדים מכירים אישית/מקרוב מישהו שנרצח, נפצע או נפגע במהלך המלחמה.

המצב הרגשי של הילדים בעקבות המצב הבטחוני

24% מההורים מעידים שמצבו הרגשי של ילדם **הורע מאוד**.*

שינוי לרעה במצב
הרגשי של ילדים

32% מההורים לילדים שאחד מהוריהם משרת במילואים העידו כי **מצבו הרגשי ילדם הורע מאוד**, וזאת לעומת 22% אצל אלו שאינם משרתים במילואים.

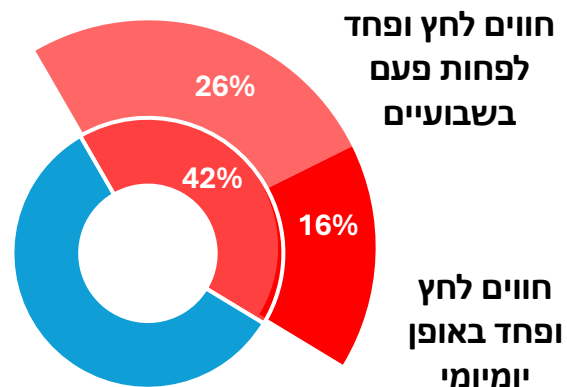
מצבם של ילדי
מילואימניקים וילדים
המכירים באופן אישי
אדם שנפגע במלחמה
הורע במיוחד

35% מההורים לילדים המכירים באופן אישי אדם שנפגע במלחמה העידו כי **מצבו הרגשי של ילדם הורע מאוד**, וזאת לעומת 21% בקרב אלו שילדם אינו מכיר באופן אישי אדם שנפגע במלחמה.

* 5% מהמשיבים השיבו 'לא יודע או לא בטוח'

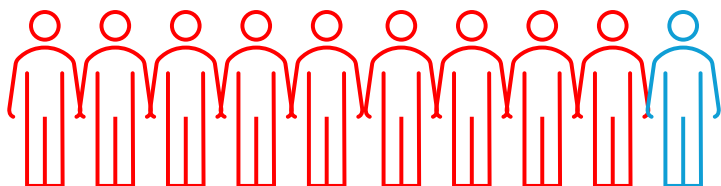

לחץ ופחד בקרב ילדים בעקבות המלחמה

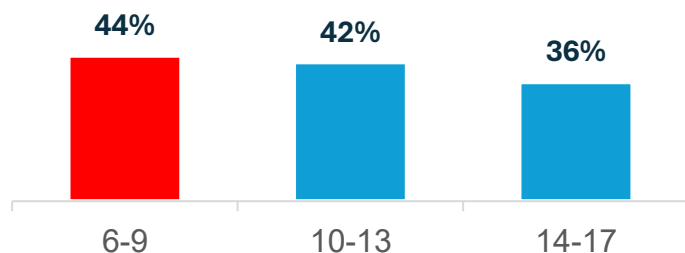
כ-42% מהילדים חווים מצבים של לחץ ופחד לפחות פעם בשבועיים בעקבות המצב הבטחוני; כ-16% חווים לחץ ופחד באופן יומיומי.

לחץ ופחד באופן תדיר

כ-90% מהילדים חוו מצבים של לחץ או פחד במהלך השנה בעקבות המצב הבטחוני בתדירות כלשהי.

כמעט כל הילדים חוו
סיטואציה של לחץ או
פחד

44% מכלל הילדים בגילאי 6-9 חוו מצבים של לחץ ופחד בעקבות המצב הבטחוני לפחות פעם בשבועיים, וזאת לעומת 42% בגילאי 10-13 ו-36% בגילאי 14-17.

ילדים צעירים חווים יותר
לחץ ופחד

השפעת האזעקות על ילדים

רוב הילדים חווים לחץ
ופחד לאחר האזעקות

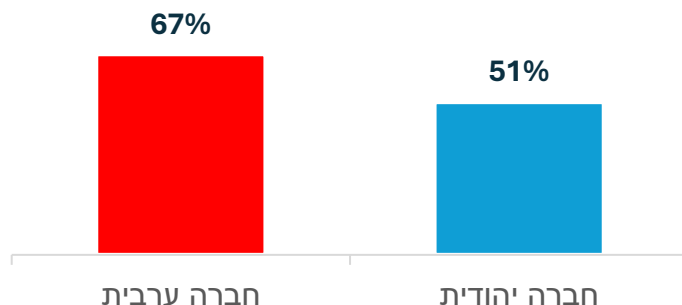
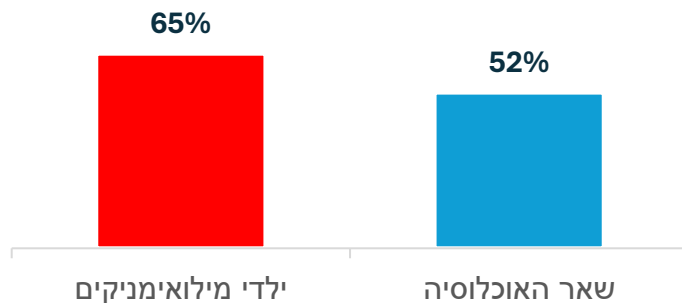
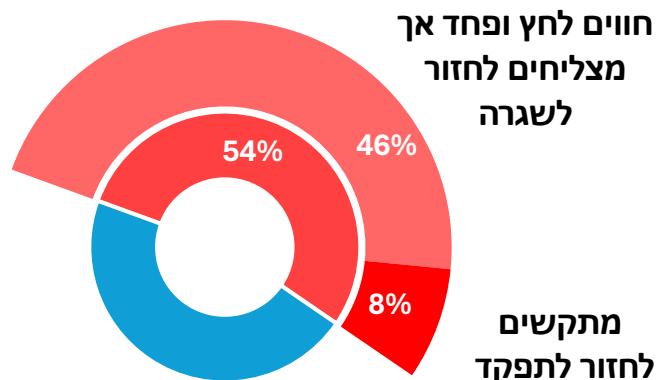
ילדי מילואימניקים חווים
יותר לחץ ופחד לאחר
האזעקות

ילדים בחברה הערבית
חווים יותר לחץ ופחד
לאחר האזעקות מאשר
ילדים בחברה היהודית

כ-54% מהילדים חווים לחץ ופחד בעקבות
האזעקות: כ-46% מצליחים לחזור לשגרה, וכ-8%
מתקשים לחזור לתפקד שעות ארוכות לאחר
אזעקה.

כ-65% מהילדים שאחד מהוריהם משרת במילואים
חווים לחץ ופחד סביב אזעקות, לעומת כ-52%
משאר הילדים.

כ-67% מהילדים בחברה הערבית* חווים לחץ ופחד
סביב אזעקות, לעומת 51% מהילדים בחברה
היהודית.

* הרוב המוחלט של המשיבים מהחברה הערבית מתגוררים בחיפה והצפון.

יציאה מהבית מאז פרוץ המלחמה

ירידה בתדירות היציאה מהבית

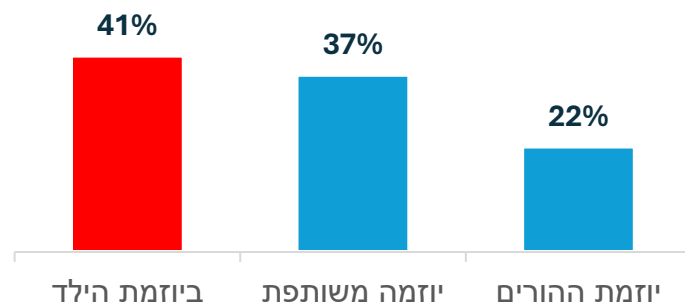
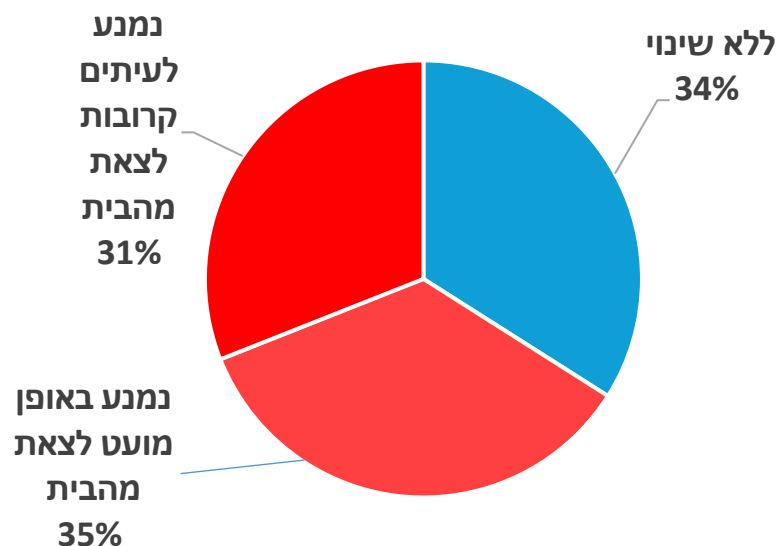
ישנם ילדים אשר כמעט אינם יוצאים מהבית בעקבות המלחמה

הירידה בתדירות היציאה מהבית היא בעיקר ביוזמת הילדים

בהשוואה למצב שלפני המלחמה, כשני שלישי (66%) מהילדים נמנעים מיציאה מהבית או מפחיתים את תדירות היציאה מהבית בגלל המצב הבטחוני.

7% מהילדים כמעט אינם יוצאים מהבית בהשוואה לתקופה שלפני המלחמה. המצב חמור יותר בחברה הערבית*, שם 18% מהילדים כמעט אינם יוצאים מביתם.

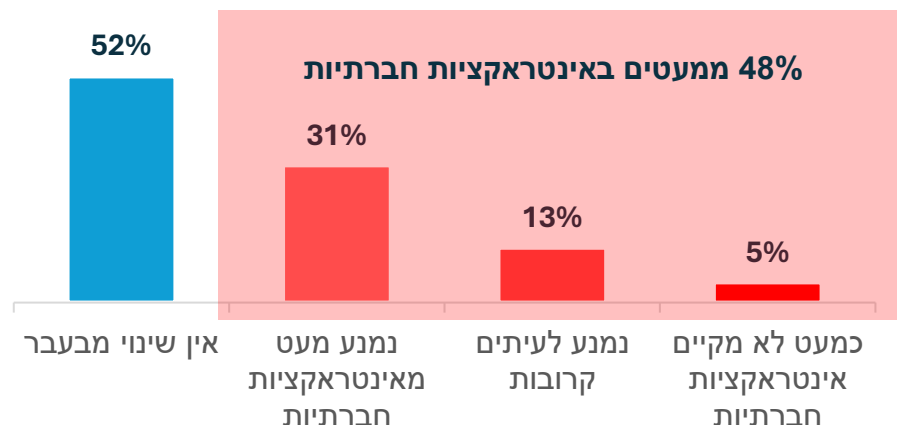
41% מהילדים שנמנעים מיציאה מהבית או מפחיתים את תדירותה עושים זאת ביוזמתם, ולא ביוזמת ההורים (22%). 37% עושים זאת ביוזמה משותפת.

* הרוב המוחלט של המשיבים מהחברה הערבית מתגוררים בחיפה והצפון.

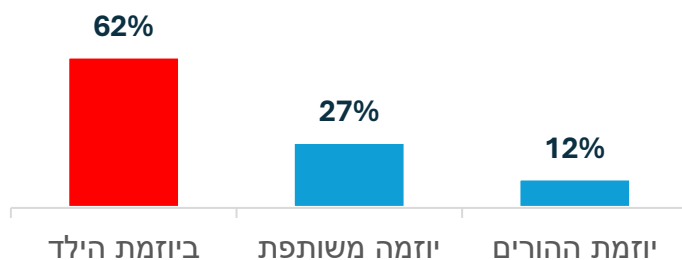
אינטראקציות חברתיות מאז המלחמה

בהשוואה לתקופה שלפני המלחמה, כמחצית (כ-50%) מהילדים ממעטים באינטראקציות חברתיות בעקבות המצב הבטחוני.

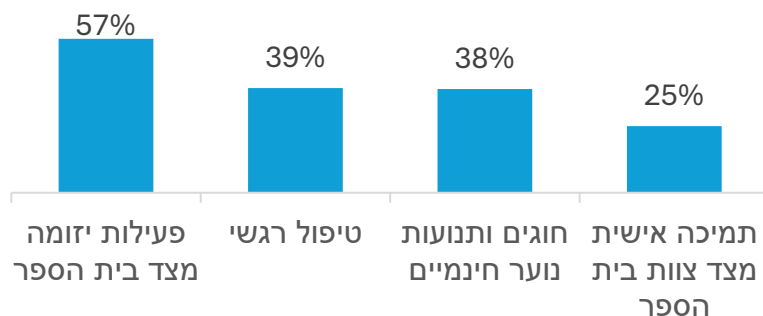
כ-13% מהילדים נמנעים לעיתים קרובות מאינטראקציות חברתיות, וכ-5% כמעט ולא מקיימים אינטראקציות חברתיות כלל.

ירידה באינטראקציות החברתיות

62% מהילדים שנמנעים או מפחיתים את האינטראקציות החברתיות שלהם עושים זאת ביוזמתם, ולא ביוזמת ההורים או ביוזמה משותפת.

הירידה ביוזמת הילדים

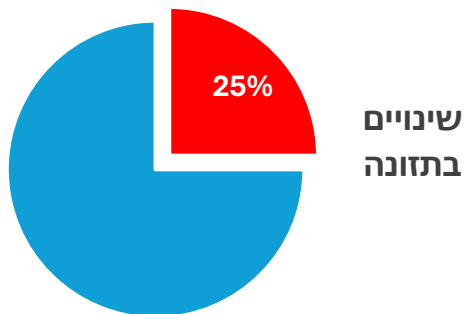
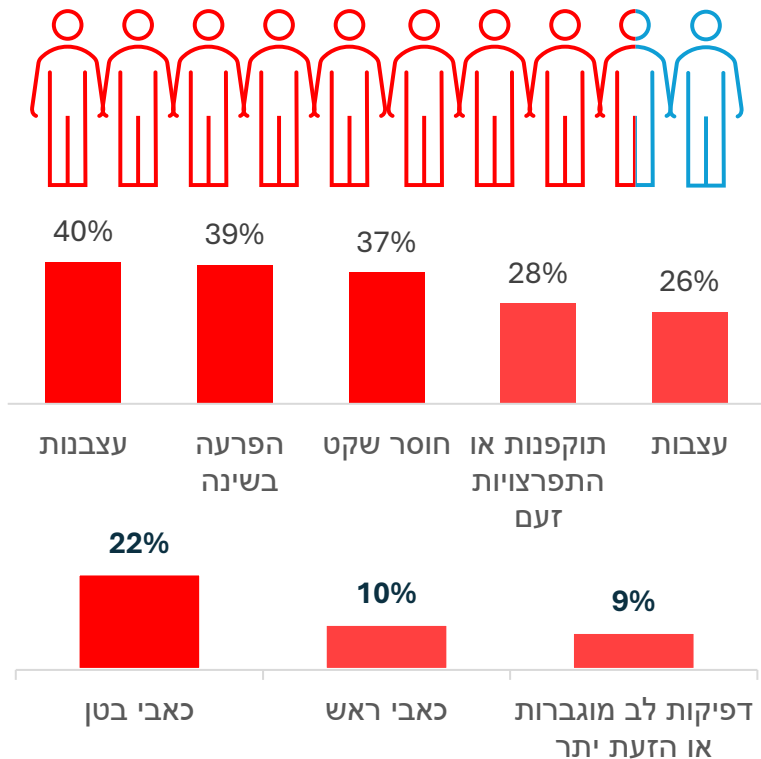

קרוב ל-60% מההורים הצביעו על פעילויות כיתתיות חברתיות מטעם בית הספר כפעילות מסייעת בקיום קשרים חברתיים. 38% הצביעו על חוגים ותנועות נוער.

פעילויות חברתיות ותמיכה אישית

תסמינים רגשיים, פיזיים והתנהגותיים בקרב ילדים בעקבות המלחמה

כ-85% מההורים דיווחו על תסמינים פיזיים, נפשיים והתנהגותיים שחלה בהם עלייה אצל ילדם בהשפעת המצב הביטחוני.

קרוב ל-40% מהילדים סובלים מעצבנות, הפרעות בשינה וחוסר שקט בעקבות המצב הביטחוני.

כ-41% מההורים ציינו עלייה בתסמינים פיזיים בהשפעת המצב הביטחוני. התסמין הבולט ביותר הינו כאבי בטן שצוין לגבי כחמישית (22%) מהילדים.

רבע (25%) מההורים ציינו שבעקבות המצב הביטחוני הופיעו שינויים בתזונה כגון אכילה יתר, אכילה רגשית או הימנעות מאכילה אצל ילדם.

אחוז גבוה מהילדים סובלים מתסמינים בעקבות המצב

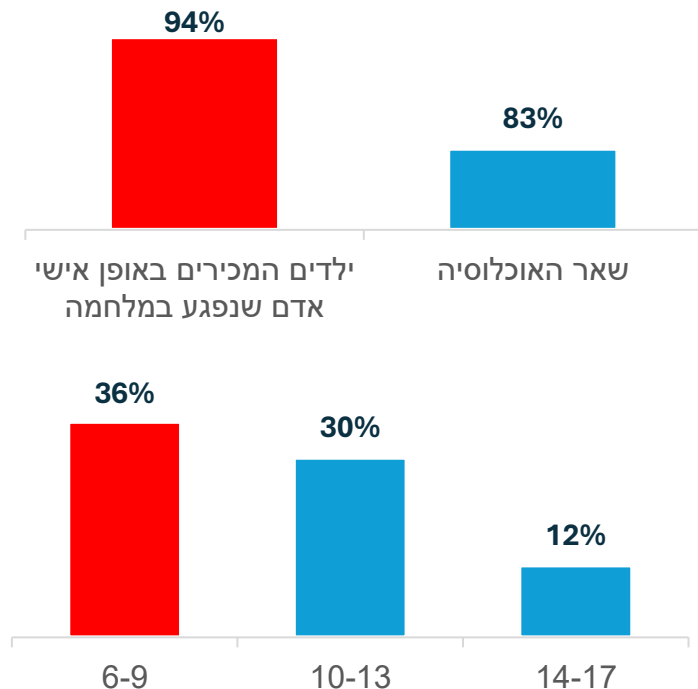
עצבנות, הפרעות בשינה וחוסר שקט

תסמינים פיזיים

שינויים בתזונה

תסמינים רגשיים, פיזיים והתנהגותיים בקרב ילדים בעקבות המלחמה (המשך)

94% מהילדים המכירים אישית אדם שנפגע במלחמה סובלים מתסמין כלשהו.

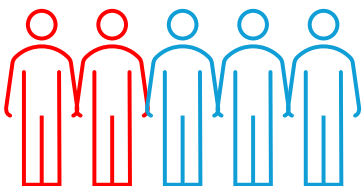
יותר ילדים שמכירים אישית אדם שנפגע במלחמה חווים תסמינים

36% מהורים לילדים בגילאי 6-9 ציינו עליה בתוקפנות או התפרצויות זעם אצל ילדם בעקבות המצב הבטחוני.

ילדים צעירים סובלים יותר מהתפרצויות זעם

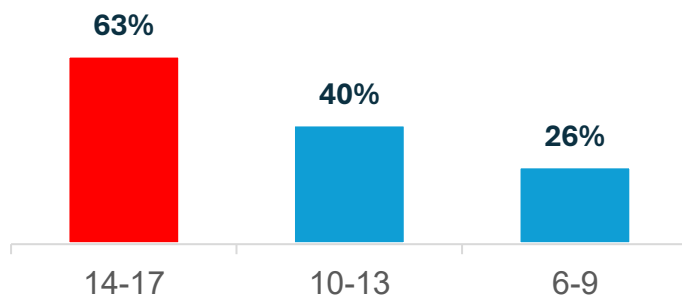

היחשפות ילדים לתכני אלימות קשה או טרור ברשת

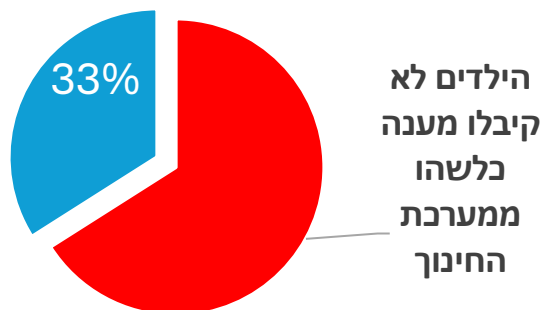
ילדים רבים חשופים
לתכנים קשים ברשת

שניים מכל חמישה ילדים (40%) נחשפו לתכני
אלימות קשה או טרור ברשת או ברשתות
החברתיות.

החשיפה גבוהה יותר
בגילאים הבוגרים

החשיפה לתכנים קשים עולה עם הגיל, ובגילאי
14-17 63% מהילדים נחשפו לתכנים אלו.

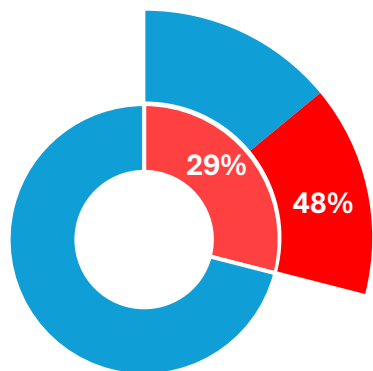

רוב ההורים חושבים
שילדיהם לא קיבלו
מענה ממערכת החינוך

רק שליש (33%) מההורים סבורים שילדיהם קיבלו
מענה כלשהו ממערכת החינוך בנושא חשיפה
לתכני אלימות וטרור הקשורים למלחמה.

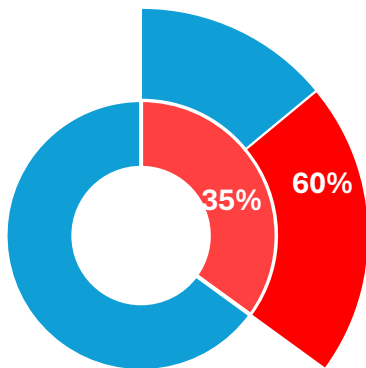
טיפול רגשי: צורך ומענה

ילדים
הזקוקים
לטיפול ולא
קיבלו אותו

29% מההורים ציינו שילדם היה זקוק לטיפול רגשי נפשי בשל קשיים הקשורים למלחמה. כמחצית מהם (48%) לא קיבלו את הטיפול הנחוץ, וזאת מסיבות כגון מחסור בתורים זמינים או חוסר יכולת לשלם עבור הטיפול.

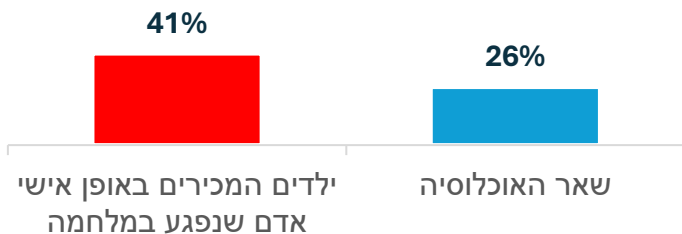
כמחצית מהילדים
הזקוקים לטיפול לא
קיבלו אותו

ילדים
הזקוקים
לטיפול ולא
קיבלו אותו

35% מההורים לילדי מילואימניקים ציינו שילדם זקוק לטיפול. 60% מהם לא קיבלו את הטיפול הנחוץ.

ילדים למילואימניקים
זקוקים יותר לטיפול
ורובם לא מקבלים אותו

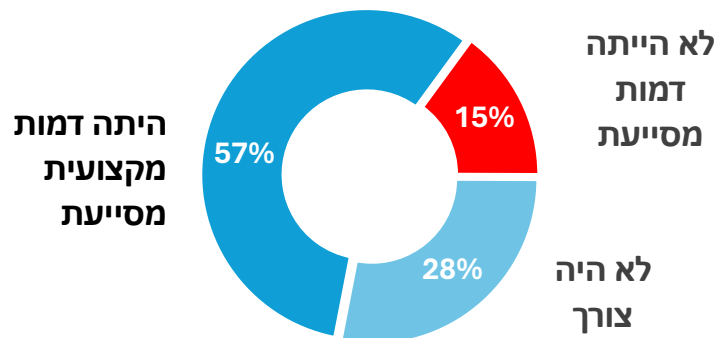

כ-41% מההורים לילדים שמכירים אישית אדם שנפגע במלחמה ציינו שילדם זקוק לטיפול. כמחצית מהם (כ-49%) לא קיבלו את הטיפול הנחוץ.

ילדים המכירים באופן
אישי אדם שנפגע
זקוקים יותר לטיפול

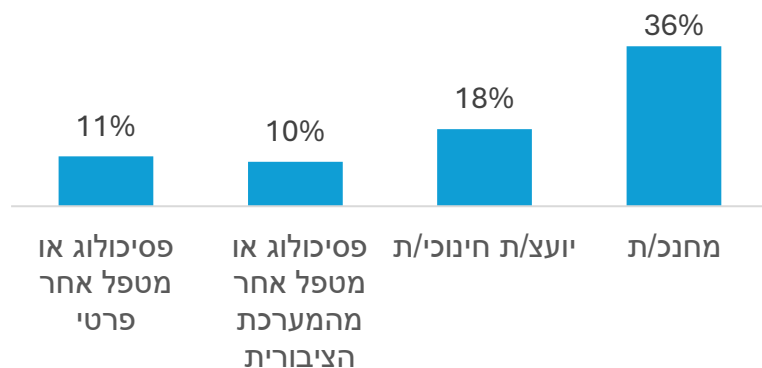

גורמים מקצועיים המסייעים לילדים בעת מלחמה

15% מההורים ציינו שלא הייתה דמות מקצועית שיכלה לסייע לילדם עם קושי רגשי, חברתי או לימודי הקשור למצב הביטחוני, למרות שהיה לו צורך בכך. 57% אחוז מההורים ציינו כי היו גורמים מקצועיים שסייעו לילדם. 28% ציינו כי לילדם לא היה קושי משמעותי שהצריך סיוע מקצועי.

ישנם ילדים שאינם מקבלים מענה מקצועי על אף הצורך

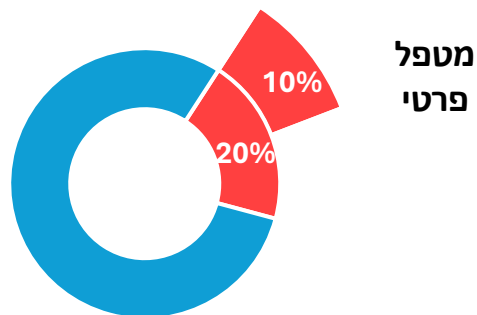

כשהתבקשו לסמן שלוש דמויות שסייעו לילדם, השיעור הגבוה ביותר של הורים ציינו את מחנכת הכיתה כדמות משמעותית שסייעה לילדם בקשיים רגשיים, חברתיים או לימודיים.

מחנכת/ת הכיתה משמעותית/ת בסיוע בקשיים

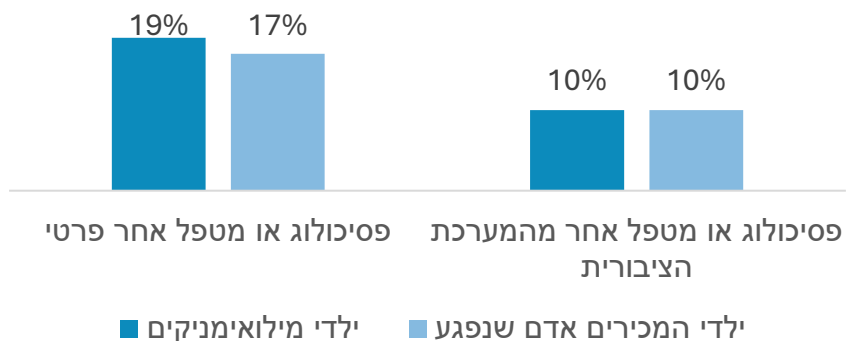

גורמים מקצועיים טיפוליים המסייעים לילדים בעת מלחמה

כ-20% מההורים ציינו פסיכולוג או מטפל אחר כאחד מבין שלוש הדמויות המקצועיות שסייעו הכי הרבה לילדם*, מתוכם מחצית ציינו כי מטפל זה היה גורם פרטי (ולא מהמערכת הציבורית)*.

מבין המטפלים הנפשיים, מחצית פרטיים

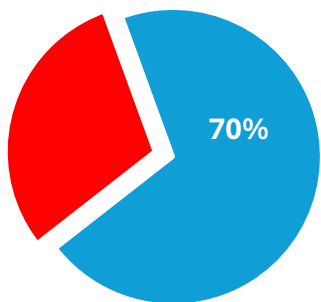
הורים לילדי מילואימניקים וילדים המכירים באופן אישי אדם שנפגע ציינו מטפלים פרטיים כדמויות מסייעות משמעותיות פי 1.9 ו-1.7 (בהתאמה) יותר מאשר מטפלים מהמערכת הציבורית.

ילדי מילואימניקים וילדים המכירים אדם שנפגע מקבלים מענה ממטפלים פרטיים יותר מאשר ציבוריים

* משיבים שבמענה לשאלה 'כאשר לילדך היו קשיים רגשיים, חברתיים, או לימודיים שקשורים למצב הביטחוני, מיהן שלוש הדמויות המקצועיות שסייעו הכי הרב, להבנתך, לילדך עם קשיים אלו' ציינו 'פסיכולוג או מטפל רגשי מהמערכת הציבורית' או 'סיוע נפשי שנשכר באופן פרטי' ולא ציינו את שתי האפשרויות.

סדר עדיפויות תקציבי

במעלה סדר
העדיפויות

כ- 70% מההורים ממקמים את חיזוק המענים הרגשיים-נפשיים והטיפול הרגשי נפשי לנוער במעלה סדר העדיפויות התקציבי.

חיזוק המענה הרגשי
נפשי במעלה סדר
העדיפויות התקציבי